

[0559]

76. *bisoeije*

bisoeije ‘goedprate, susje, bistilje’ koe wolris, krektlyk as *loeiije* < *loegje* en *ploeije* < **ploegje* út **bisoegje* ûntstien wêze. Dat lêste kin him ûntjown hawwe út **biswoegje*. Dan krije wy oansluting by germ. **swōg-*, dêr’t F. Kluge. *Etym. Wb. der deutschen Sprache* (ûnder *Sühne*) fan seit: “Grundbedeutung der Sippe dürfte ‘still machen’ sein”. Moaijer kin it suver net, dy wurdstamme past treflik by *bisoeije*, dat yn ‘e groun dus ‘bistilje’ bitsjutte soe.

Nou moatte wy noch efkes yngean op it útfallen fan ‘e w yn *bisoeije* < **bisoegje* < **biswoegje* < **biswôgia*. De w stie nei in bylûd yn it Aldfrysk al faei. W.L. van Helten, *Aofries. Gramm.* § 85 neamt 10 posysjes op, dêr’t w yn weiwurden is. Foar it Nijfrysk kinne de neikommende foarbylden bybrocht wurde:

<i>doek</i>	< * <i>dwôka</i>	‘stik linnenze/katoenen/siden stof’
<i>hoast</i> forl.	ags. <i>hwôsta</i>	‘it hoastjen’;
<i>hoe</i>	< * <i>hwô</i>	‘op hokker wize’
<i>soel</i> < * <i>sôl</i>	< <i>swôl</i>	‘brodzich’
<i>soen</i> < <i>sône</i>	< <i>swône</i>	‘formoedsoening’

In soortgelikens forskynsel sjogge wy yn *suster* en *sok* (nnl. *zulk*). De germaenske wurdstamme **swôg* sit û.o. yn ags. *âswôgan* ‘smoare, stikke’, ags. *geswôgan* ‘yn ‘e sûs, bûten westen, stil’, ânoarsk *sóa* ‘offerje, deadzje’, nnoarsk (dial.) *svāna* ‘bidarje, forswakje, ôfnimme’.